

Категорія справи № 916/5525/23: Господарські справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спорах, щодо недоговірних зобов'язань; повернення безпідставно набутого майна (коштів).

Надіслано судом: 24.04.2024. Зареєстровано: 25.04.2024. Забезпечено надання загального доступу: 26.04.2024.

Дата набрання законної сили: 03.07.2024 (частково)

Результат оскарження 03.07.2024 Південно-західний апеляційний господарський суд: скасовано рішення місцевого суду частково та ухвалено нове рішення

Номер судового провадження: не визначено

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ

65119, м. Одеса, просп. Шевченка, 29, тел.: (0482) 307-983, e-mail: inbox@od.arbitr.gov.ua

веб-адреса: <http://od.arbitr.gov.ua>

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"24" квітня 2024 р. Справа № 916/5525/23 Господарський суд Одеської області у складі судді Нікітенка С.В., розглянувши справу,

за позовом: Фізичної особи-підприємця Жукової Наталії Олександрівни (АДРЕСА_1 ; РНОКПП НОМЕР_1),

до: Товариства з обмеженою відповідальністю "ПРОДБУД" (65005, м. Одеса, вул. Михайлівська, буд. 44; код ЄДРПОУ 35049631),

про стягнення 26631,07 грн,

Розгляд справи здійснюється без повідомлення (виклику) учасників справи.

Обставини справи.

Фізична особа-підприємець Жукова Наталія Олександрівна звернулася до Господарського суду Одеської області з позовом до Товариства з обмеженою відповідальністю "ПРОДБУД" про стягнення 26631,07 грн.

Позовна заява обґрунтована безпідставним утриманням відповідачем сплачених позивачем коштів за користування приміщенням.

Згідно протоколу автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 18.12.2023 справу № 916/5525/23 передано на розгляд судді Господарського суду Одеської області Нікітенку С.В.

Ухвалою Господарського суду Одеської області від 22.12.2023 позовну заяву фізичної особи-підприємця Жукової Наталії Олександрівни (вх. № 6110/23 від 18.12.2023) залишено без руху.

03 січня 2024 року до Господарського суду Одеської області від фізичної особи-підприємця Жукової Наталії Олександрівни надійшла заява з додатками, в підтвердження усунення недоліків позовної заяви, які були визначені судом в ухвалі Господарського суду Одеської області від 22.12.2023.

Ухвалою від 15.01.2024 суд відкрив провадження у справі № 916/5525/23. Прийняв справу до розгляду за правилами спрощеного позовного провадження. Розгляд справи постановив здійснювати без повідомлення учасників справи у порядку письмового провадження.

Цією ж ухвалою суд запропонував відповідачу підготувати та надати до суду і одночасно надіслати позивачеві відзив на позовну заяву, оформлений з урахуванням вимог, встановлених ст. 165 ГПК України, протягом 15 днів з дня вручення даної ухвали суду. Встановив позивачу строк для подання відповіді на відзив із урахуванням вимог ст. 166 ГПК України протягом 10 днів з дня отримання відзиву. Встановив відповідачу строк для подання заперечень із урахуванням вимог 167 ГПК України, протягом 10 днів з дня отримання відповіді на відзив. Роз'яснив сторонам про можливість звернення до суду з клопотанням про призначення проведення розгляду справи в судовому засіданні з повідомленням (викликом) сторін у строки, визначені ч. 7 ст. 252 ГПК України.

05 лютого 2024 року до суду від ТОВ "ПРОДБУД" надійшов відзив на позовну заяву, в якому відповідач просить суд відмовити у задоволенні позову в повному обсязі.

В обґрунтування вказаного відзиву відповідач зазначає, що вимога позивача ґрунтується лише на єдиному документі - рахунок № VN16630 від 02.11.2023, який через відсутність печатки та підпису не вважається первинним бухгалтерським документом та взагалі не має відношення до ТОВ "ПРОДБУД".

Також під час повернення орендованого приміщення та підписання 30.11.2023 Акту повернення частини нежилых приміщень за Договором суборенди № 1098 від 14.02.2022, позивач не заявив про наявні у нього вимоги про повернення будь-яких надмірно сплачених коштів, про що свідчить п. 5 Акту.

Більш того, разом з Актом повернення частини нежилых приміщень, також 30.11.2023 був підписаний Акт здачі-прийняття робіт (наданих послуг) № VN0213548 від 30.11.2023, відповідно до якого сторони засвідчили, що на підставі договору ТОВ "ПРОДБУД" надав, а ФОП Жукова Н.О. отримала послуги з оренди приміщень за листопад 2023 року за ціною 30000,11 грн з ПДВ.

Вказаний відзив на позовну заяву суд прийняв до розгляду та залучив до матеріалів справи.

01 березня 2024 року до суду від ФОП Жукової Н.О. надійшла відповідь на відзив, в якій позивач просить суд позов задовольнити в повному обсязі.

В обґрунтування вказаної відповіді на відзив позивач зазначає, що твердження відповідача, що рахунок № VN16630 від 02.11.2023 є єдиним документом, який підтверджує вартість оренди за листопад 2023 у розмірі 7369,03 грн, є безпідставним, адже у додатку позову позивачем надано Додаткову угоду № 1 від 28.03.2023, якою встановлено розмір орендної плати за останній місяць оренди листопад 2023 року у сумі 7369,03 грн. Вказана додаткова угода підписана відповідачем та на ній стоїть печатка відповідача.

Твердження відповідача про те, що рахунок № VN16630 від 02.11.2023 немає до нього жодного відношення через відсутність його підпису та печатки - є намаганням завести суд в оману, адже на протязі усього строку оренди відповідач виставляв позивачу по 3 рахунки на місяць шляхом їх направлення з електронної адреси buh.trk@i.ua на електронну адресу позивача. Вказане можна побачити на скріншотах електронної переписки між сторонами.

Посилання відповідача на надані ним у додатку до відзиву Акт приймання-передачі (повернення) приміщення від 30.11.2023 та Акт здачі-приймання робіт від 30.11.2023, є необґрунтованим, адже підписи на вищевказаних документах не належать позивачу.

Вказану відповідь на відзив суд прийняв до розгляду та залучив до матеріалів справи.

26 лютого 2024 року до суду від ТОВ "ПРОДБУД" надійшли заперечення на відповідь на відзив, в яких відповідач просить суд відмовити у задоволенні позову в повному обсязі.

В обґрунтування вказаних заперечень відповідач зазначає, що включення абзацу п'ятого (знижка за листопад 2023 року) у п. 1 Додаткової угоди № 1 є автоматичною помилкою працівника, який роздрукував цей текст додаткової угоди, так як надання знижки за листопад 2023 року не було метою підписання цієї додаткової угоди, у зв'язку із повною оплатою за листопад 2023 року ще до початку війни.

Вказані заперечення суд прийняв до розгляду та залучив до матеріалів справи.

Судом враховано, що завданням господарського судочинства є справедливе, неупереджене та своєчасне вирішення судом спорів, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності, та розгляд інших справ, віднесених до юрисдикції господарського суду, з метою ефективного захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб, держави.

З огляду на викладене, з метою дотримання принципів господарського судочинства, суд розглянув справу в межах розумного строку.

Згідно з ч. 4 ст. 240 Господарського процесуального кодексу України, у разі розгляду справи без повідомлення (виклику) учасників справи, суд підписує рішення без його проголошення.

Дослідивши матеріали справи, сукупно оцінивши докази, які мають значення для справи, суд

ВСТАНОВИВ:

Матеріали справи свідчать, що 14 лютого 2022 року між фізичною особою-підприємцем Жуковою Наталією Олександрівною (надалі - позивач або орендар) і Товариством з обмеженою відповідальністю "ПРОДБУД" (надалі - відповідач або орендодавець) був укладений договір суборенди № 1098А (надалі - Договір).

Відповідно до умов п. 1.1. Договору орендодавець зобов'язується передати, а орендар прийняти у тимчасове платне користування (оренду) приміщення на умовах передбачених цим Договором.

Приміщення розташоване на 3 рівні Будівлі (осі 8-9, ряд А-В ТРК). Загальна площа приміщення складає 32,0 кв.м., № відділу 39 (п. 1.2. Договору).

Відповідно до умов п. 3.1.2. Договору орендна плата складає гривневий еквівалент 1070,11 доларів США за курсом НБУ та на дату укладання Договору відповідає 30000,11 грн, в тому числі ПДВ на місяць.

Протягом 5 календарних днів після укладання Договору орендар зобов'язується сплатити орендодавцю орендну плату за перший місяць оренди в розмірі згідно умов п.3.1.2. Договору. Протягом 5 календарних днів після укладання Договору орендар зобов'язується сплатити орендодавцю орендну плату за останній місяць оренди в розмірі 30000,11 грн, в т.ч. ПДВ (п. 3.2. Договору).

Згідно умов п. 12.1. Договору він діє з моменту його підписання сторонами та скріплення їх печатками (за наявності печаток). Строк Договору обчислюється з дня підписання сторонами Акту приймання-передачі згідно із п. 2.3. Договору та триває до 30 листопада 2023 року включно (дата закінчення строку Договору), а в частині виконання орендарем грошових обов'язків та зобов'язань, передбачених розділом 2 Договору, - до повного їх виконання.

28 березня 2023 року між позивачем та відповідачем було підписано Додаткову угоду № 1 до Договору суборенди № 1098А, відповідно до п. 1 якої, сторони дійшли взаємної згоди доповнити п. 3.1.2. Договору, нижче викладеними абзацами, виклавши їх в наступній редакції, зокрема, як виняток з абзацу першого п. 3.1.2. Договору, орендна плата за листопад 2023 року, є фіксованою та не підлягає зміні згідно п. 3.1. Договору, та складає 7369,03 гривень без ПДВ.

16 лютого 2022 року відповідач виставив позивачу рахунок № VN0003245 на загальну суму 53326,00 грн (т. 1, а.с. 10), в тому числі оренда приміщення за останній місяць (листопад 2023 рік) згідно Договору у розмірі 30000,11 грн, а 18.02.2022 позивач сплатив вказаний рахунок, що підтверджується квитанцією № 0.0.2463981605.1 від 18.02.2022 (т. 1, а.с. 11).

Також відповідач виставив позивачу рахунок № VN16630 02.11.2023 "Оренда приміщення за листопад 2023 р." на суму 7369,03 грн (т. 1, а.с. 13). Вказаний рахунок був погашений самостійно відповідачем за рахунок переплати, яка утворилась на рахунку відповідача у зв'язку з укладанням сторонами додаткової угоди № 1.

За твердженням позивача 30.11.2023 Договір припинив свій строк дії та позивач звільнив орендоване приміщення.

02 грудня 2023 року позивач направив Товариству з обмеженою відповідальністю "ПРОДБУД" вимогу про повернення у семиденний строк суми переплати у розмірі 22631,07 грн, яку направив на реєстраційну адресу відповідача. Дана вимога про повернення грошових коштів також була направлена на електронну адресу бухгалтерії відповідача. Відповіді на вказану вимогу позивач не отримав.

Неповернення відповідачем безпідставно отриманих коштів у розмірі 22631,07 грн стало підставою для звернення позивача до суду з відповідним позовом.

Таким чином, виник спір, який підлягає вирішенню у судовому порядку.

Оцінюючи подані докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому засіданні всіх обставин справи в їх сукупності, та, враховуючи те, що кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається, як на підставу своїх вимог і заперечень, суд вважає, що позовні вимоги фізичної особи-підприємця Жукової Наталії Олександрівни підлягають задоволенню, з таких підстав.

Відповідно до ч. 2 ст. 4 ГПК України юридичні особи та фізичні особи - підприємці, фізичні особи, які не є підприємцями, державні органи, органи місцевого самоврядування мають право на звернення до господарського суду за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорюваних прав та законних інтересів у справах, віднесених законом до юрисдикції господарського суду, а також для вжиття передбачених законом заходів, спрямованих на запобігання правопорушенням.

Відповідно до ст. 15 ЦК України кожна особа має право на захист свого цивільного права у разі його порушення, невизнання або оспорювання. Кожна особа має право на захист свого інтересу, який не суперечить загальним засадам цивільного законодавства.

Право на захист - це юридично закріплена можливість особи використати заходи правоохоронного характеру для поновлення порушеного права і припинення дій, які порушують це право.

Положеннями ст. 16 ЦК України передбачено, що кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого особистого немайнового або майнового права та інтересу, та встановлено перелік способів захисту цивільних прав та інтересів.

Варто зауважити, що застосування конкретного способу захисту цивільного права залежить як від змісту суб'єктивного права, за захистом якого звернулася особа, так і від характеру його порушення, у зв'язку з чим, суд повинен з'ясувати характер спірних правовідносин сторін (предмет та підставу позову), характер порушеного права позивача та можливість його захисту в обраний ним спосіб.

При цьому, особа, яка звертається до суду з позовом, самостійно визначає у позовній заяві, яке її право чи охоронюваний законом інтерес порушено особою, до якої пред'явлено позов, та зазначає, які саме дії необхідно вчинити суду для відновлення порушеного права. В свою чергу, суд має перевірити доводи, на яких ґрунтуються позовні вимоги, у тому числі щодо матеріально-правового інтересу у спірних відносинах, і у разі встановлення порушеного права з'ясувати, чи буде воно відновлено у заявлений спосіб.

Як встановлено судом, між сторонами у справі був укладений договір суборенди № 1098А від 14.02.2022, на підставі якого орендодавець передав, а орендар прийняв у тимчасове платне користування (оренду) приміщення розташоване на 3 рівні Будівлі (осі 8-9, ряд А-В ТРК), загальною площею 32,0 кв.м., № відділу 39, за користування яким позивач зобов'язався сплачувати відповідачу орендну плату 30000,11 грн за кожен місяць.

Протягом 5 календарних днів після укладання Договору орендар зобов'язується сплатити орендодавцю орендну плату за останній місяць оренди в розмірі 30000,11 грн, в т.ч. ПДВ (п. 3.2. Договору).

Проте, Додатковою угодою № 1 від 28.03.2023 до Договору суборенди сторони змінили умови п. 3.1.2 Договору, внаслідок чого встановили, що орендна плата за листопад 2023 року є фіксованою та складає 7369,03 грн.

Матеріалами справи підтверджено, що позивач перерахував відповідачу орендну плату за користування приміщенням за листопад 2023 року в розмірі 30000,11 грн з ПДВ, згідно рахунку № VN0003245, що підтверджується квитанцією № 0.0.2463981605.1 від 18.02.2022.

Суд зазначає, що відповідно до ст. 1212 ЦК України особа, яка набула майно або зберегла його у себе за рахунок іншої особи (потерпілого) без достатньої правової підстави (безпідставно набуте майно), зобов'язана повернути потерпілому це майно. Особа зобов'язана повернути майно і тоді, коли підстава, на якій воно було набуте, згодом відпала. Положення цієї глави застосовуються незалежно від того, чи безпідставне набуття або збереження майна було результатом поведінки набувача майна, потерпілого, інших осіб чи наслідком події. Положення цієї глави застосовуються також до вимог про:

- 1) повернення виконаного за недійсним правочином;
- 2) витребування майна власником із чужого незаконного володіння;
- 3) повернення виконаного однією із сторін у зобов'язанні;
- 4) відшкодування шкоди особою, яка незаконно набула майно або зберегла його у себе за рахунок іншої особи.

Аналіз статті 1212 ЦК України вказує на те, що правова природа інституту безпідставного отримання чи збереження майна (предмет регулювання) - це відносини, які виникають у зв'язку з безпідставним отриманням чи збереженням майна і які не врегульовані спеціальними інститутами цивільного права.

Зобов'язання з безпідставного набуття, збереження майна виникають за наявності трьох умов: а) набуття або збереження майна, б) набуття або збереження за рахунок іншої особи, в) відсутність правової підстави для набуття або збереження майна (відсутність положень закону, адміністративного акта, правочину або інших підстав, передбачених статтею 11 ЦК України).

Під відсутністю правової підстави розуміється такий перехід майна від однієї особи до іншої, який або не ґрунтується на прямій вказівці закону, або суперечить меті правовідношення і його юридичному змісту. Тобто відсутність правової підстави означає, що набувач збагатився за рахунок потерпілого поза підставою, передбаченою законом, іншими правовими актами чи правочином.

Набуття чи збереження майна буде безпідставним не тільки за умови відсутності відповідної підстави з самого початку при набутті майна, а й тоді, коли первісно така підстава була, але у подальшому відпала.

Отже, для виникнення зобов'язання, передбаченого статтею 1212 ЦК України, важливим є сам факт безпідставного набуття або збереження, а не конкретна підстава, за якою це відбулося.

Тобто у разі, коли поведінка набувача, потерпілого, інших осіб або подія утворюють правову підставу для набуття (збереження) майна, стаття 1212 ЦК України може бути застосована тільки після того, як така правова підстава в установленому порядку скасована, визнана недійсною, змінена, припинена або була відсутня взагалі.

Аналогічна правова позиція викладена у постановках Верховного Суду від 20.03.2019 № 607/5422/16-ц, від 19.05.2021 № 922/1830/20.

Таким чином, з урахуванням умов Додаткової угоди № 1, якою сторони змінили умови п. 3.1.2 Договору, суд вважає, що оскільки сторони зменшили орендну плату за останній місяць (листопад 2023 року) користування позивачем приміщенням з 30000,11 грн до 7369,03 грн, у зв'язку з чим відповідач повинен повернути позивачу безпідставно отримані грошові кошти у розмірі 22631,07 грн.

За таких обставин, суд дійшов висновку, що перераховані 18.02.2022 позивачем грошові кошти у розмірі 22631,07 грн, з 10.03.2022 (п. 5 Додаткової угоди № 1 від 28.03.2023) безпідставно утримуються відповідачем, оскільки підстава, на якій вони були набуті, з 10.03.2022 відпала.

З огляду на неповернення відповідачем цих коштів позивачу, у відповідача наявний обов'язок повернути позивачу безпідставно отримані грошові кошти у розмірі 22631,07 грн, з огляду на що позовні вимоги фізичної особи-підприємця Жукової Наталії Олександрівни є доведеними, підставними та такими, що підлягають задоволенню.

Доводи відповідача, викладені ним у заявах по суті справи в частині невизнання позовних вимог, підлягають відхиленню, як такі, що не відповідають чинному законодавству, не ґрунтуються на належних доказах і спростовуються фактично встановленими судом обставинами та матеріалами справи.

Щодо інших доводів сторін у справі, викладених в обґрунтування своєї правової позиції по наявному спору, то суд не вважає підстав для надання таким оцінки у межах розглядуваного спору, оскільки вищенаведені аргументи суду у даному рішенні, на думку суду, є самостійною та достатньою підставою для задоволення позову.

У відповідності до ч. 1 ст. 73 ГПК України доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

Відповідно до ст. 74 ГПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень. У разі посилання учасника справи на невчинення іншим учасником справи певних дій або відсутність певної події, суд може зобов'язати такого іншого учасника справи надати відповідні докази вчинення цих дій або наявності певної події. У разі ненадання таких доказів суд може визнати обставину невчинення відповідних дій або відсутності події встановленою.

Відповідно до ст. 79 ГПК України наявність обставини, на яку сторона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, вважається доведеною, якщо докази, надані на підтвердження такої обставини, є більш вірогідними, ніж докази, надані на її спростування. Питання про вірогідність доказів для встановлення обставин, що мають значення для справи, суд вирішує відповідно до свого внутрішнього переконання.

Обов'язок з доказування слід розуміти як закріплену в процесуальному та матеріальному законодавстві міру належної поведінки особи, що бере участь у судовому процесі, із збирання та надання доказів для підтвердження свого суб'єктивного права, що має за мету усунення невизначеності, яка виникає в

правовідносинах у разі неможливості достовірно з'ясувати обставини, які мають значення для справи. Важливим елементом змагальності процесу є стандарти доказування - спеціальні правила, яким суд має керуватися при вирішення справи. Ці правила дозволяють оцінити, наскільки вдало сторони виконали вимоги щодо тягара доказування і наскільки вони змогли переконати суд у своїй позиції, що робить оцінку доказів більш алгоритмізованою та обґрунтованою. На сьогодні у праві існують такі основні стандарти доказування: "баланс ймовірностей" (balance of probabilities) або "перевага доказів" (preponderance of the evidence); "наявність чітких та переконливих доказів" (clear and convincing evidence); "поза розумним сумнівом" (beyond reasonable doubt). Тлумачення змісту цієї статті свідчить, що нею покладено на суд обов'язок оцінювати докази, обставини справи з огляду на їх вірогідність, яка дозволяє дійти висновку, що факти, які розглядаються скоріше були (мали місце), аніж не були (постанова Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 27.01.2022 у справі №917/996/20).

Статтею 13 ГПК України встановлено, що судочинство у господарських судах здійснюється на засадах змагальності сторін. Учасники справи мають рівні права щодо здійснення всіх процесуальних прав та обов'язків, передбачених цим Кодексом. Кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи і на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених законом.

Принцип рівності сторін у процесі вимагає, щоб кожній стороні надавалася розумна можливість представляти справу в таких умовах, які не ставлять цю сторону у суттєво невідгідне становище відносно другої сторони (п.87 рішення Європейського суду з прав людини у справі "Салов проти України" від 06.09.2005).

У Рішенні Європейського суду з прав людини у справі "Надточий проти України" від 15.05.2008 зазначено, що принцип рівності сторін передбачає, що кожна сторона повинна мати розумну можливість представляти свою сторону в умовах, які не ставлять її в суттєво менш сприятливе становище в порівнянні з опонентом.

Змагальність означає таку побудову судового процесу, яка дозволяє всім особам - учасникам певної справи відстоювати свої права та законні інтереси, свою позицію у справі.

Принцип змагальності є процесуальною гарантією всебічного, повного та об'єктивного з'ясування судом обставин справи, ухвалення законного, обґрунтованого і справедливого рішення у справі.

Статтею 86 ГПК України передбачено, що суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Жодні докази не мають для суду заздалегідь встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також вірогідність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності. Суд надає оцінку як зібраним у справі доказательствам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), який міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів).

Суд зазначає, що у викладі підстав для прийняття рішення суду необхідно дати відповідь на доречні аргументи та доводи сторін, здатні вплинути на вирішення спору; виклад підстав для прийняття рішення не повинен неодмінно бути довгим, оскільки необхідно знайти належний баланс між стислістю та правильним розумінням ухваленого рішення; обов'язок суддів наводити підстави для своїх рішень не означає необхідності відповідати на кожен аргумент заявника на підтримку кожної підстави; обсяг цього обов'язку суду може змінюватися залежно від характеру рішення. Згідно з практикою Європейського суду з прав людини очікуваний обсяг обґрунтування залежить від різних доводів, що їх може наводити кожна зі сторін, а також від різних правових положень, звичаїв та доктринальних принципів, а крім того, ще й від різних практик підготовки та представлення рішень у різних країнах.

Оцінюючи подані докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому засіданні всіх обставин в їх сукупності, суд дійшов висновку, що заявлені позивачем позовні вимоги підлягають задоволенню.

Відповідно до статті 129 ГПК України витрати по сплаті судового збору покладаються на відповідача.

Куруючись ст.ст. 129, 232, 233, 236, 237, 238, 240 Господарського процесуального кодексу України, суд

УХВАЛИВ:

1. Позов задовольнити повністю.

2. Стягнути з Товариства з обмеженою відповідальністю "ПРОДБУД" (65005, м. Одеса, вул. Михайлівська, буд. 44; код ЄДРПОУ 35049631) на користь фізичної особи-підприємця Жукової Наталії Олександрівни (АДРЕСА_1 ; РНОКПП НОМЕР_1) суму грошових коштів у розмірі 22631,07 грн та суму судових витрат по сплаті судового збору у розмірі 2684,00 грн.

3. Наказ видати після набрання рішенням законної сили.

Рішення господарського суду набирає законної сили в порядку ст. 241 Господарського процесуального кодексу України та може бути оскаржено в апеляційному порядку до Південно-Західного апеляційного господарського суду шляхом подачі апеляційної скарги у строки, визначені ст. 256 ГПК України.

Рішення підписано 24 квітня 2024 р.

Суддя

Нікітенко С.В.